

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLVII. An Realis Præsentia Christi in Sacramento doceatur ex Vsv in S.
Scriptura contento?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

mentiam; poniturque pro P. E. R. q. d. Testamentum nouum sanciri per Sanguinem. Sicut Ephel. 2. Facti sumus prope in Sanguine eius.

AD IV. Hoc, in mei memoriam, exponitur I. Corinth. II. Mortem Domini annuntiabitia, sc. præteritam Christi præsentis: non in absentis Christi memoriam.

AD V. Lucas meminit duorum calicium: Uniusante Consecrationem, post esum agni: & hunc vocat genimen vitæ: Alterius post Consecrationem panis: & hic, ait, est Sanguis. Ita S. Hieronym. in Matth. 26. Beda, Theophilactus. Et. S. Augustinus id non expendit, ad alia properans.

QVÆSTIO XLVII.

An Realis Praesentia Christi in Sacramento docetur ex VSV in
S. Scriptura contento?

SACRAMENTARII & Calvinistæ Realem Praesentiam negant: Afferuntque absentiam, ac

SVADENT istis. 1. Martyr ad Gardin. Christus est in celo ad Dexteram Dei: ergo non in pixide; nisi celum velimus in pixide contineri. Nam Christi Corpus est in celo, & est in Sacramento: ergo Sacramentum est in celo. 2. Petrus Martyr. Quod intrat in os, in secundum mittitur; sed Christus non in secundum mittitur: ergo nec intrat in os. 3. Matth. 24. Si dixerint: Ecce hic, aut illic est Christus: nolite credere: ergo non est in altari, & celo. 4. Matth. 25. Me non semper habebitis voluntum. Ita Calvinus, & Martyr a iunt hoc falsum fore. Et Augustinus per hoc intelligit praesentiam Carnis: at Maiestatis, per illud: Vobiscum sum omnibus diebus.

5. CALVINVS Inst. I 4. c. 17. §. 27. Christus, quæ homo ascendit in celum; & Act. 3. Oportet illum celum suscipere, usque ad tempus restorationis omnium: Philipp. 3. Vnde Salvatorem expectamus; tunc, non ante. Falsum igitur est, cum sepe descendere in Eucharisti am. 6. Caluinus ibidem. Veritas carnis Christi probatur aspectu & contactu. Luc. 24. At in Cœna solus panis videtur & tangitur. 7. Ioann. 6. Spiritus est, qui vivificat, caro non prodest quicquam. Hic Achilles Zwinglii. At, ait Martyr, Capharnaite, & Pa piste putant carnem Christi corporaliter manducandam. 8. Ioann. 12. Vbisum ego, illic & minister meus erit: At sancti non sunt in Eucharistia; ergo nec Christus. Et, ait Martyr, impie faciunt, qui cum à gloria Patri ad haec inferiora devocant. &c. Plura Bel latm. I. 1. c. 14.

AVTOR. Realis Praesentia Christi in Eucharistia docetur ex VSV aliorum S. Scripturæ locorum. I. Vt, I. Cor. 10. Calix Benedictio, cui benedicimus, nonne Communicatio Sanguinis Christi est? Et Panis, quem frangimus, nonne Communicatio Corporis Christi est? I. Quia, calix Benedictio est; ideo Consecratio necessaria est, & Effectiva, non precatoria. Et Effectiva ut vinum fiat Sanguis; non, ceu CALVINVS & MARTYR volunt, vt commune vnum fiat Sacramentum figurativum. Cur in aqua Baptismi, in Manna, in agno, &c. nulla opus Benedictio seu Consecratio? Quia, nulla isthic transubstantiatio. 2. Quia, panis quem frangimus, id est, offerimus, immolamus; vt recte CALVINVS & MARTYR nobilcum volunt; non quem distribuimus. At non immolam⁹ panem nudū; sed Agnum mysticum, Christum. Vnde ait: Communicatio est Corporis & Sanguinis.

Oo 2. I. Quia

1. Quia sensus literalis & proprius semper est eligendus, nisi euidenter probetur contrarium. 2. Quia sic exposuerunt S. Patres. 3. Quia intendit Apostolus auertere Corinthios ab idolothitis carnium.

II. 1 Cor. II. Qui manducat & bibit indignè, iudicium. &c. non diudicans Corpus Domini. &c. Reus erit Corporis & Sanguinis Domini. At isti indigni id non recipiebant spiritu & fide; sed solo corpore: ergo verè præsens erat Corpus Christi in Eucharistia. Non enim ore capi potest, vti est in cœlo.

INSTANT. Caluinus Inst. I. 4 c. 17. §. 33.
& alij: Indigni ideo sibi iudicium manducant, 1. Quia Symbola Corporis Christi iniuriant afficiunt: iniuria autem imaginis referatur in eum, cuius est Symbolum. 2. Quia non percipiunt verè Corpus Domini, quod in symbolis offertur; quod est ac si Corpus Christi conculcarent.

DICO AD I. Hic suam ipsi iconomachiam destruunt. Belle! Deinde qui non intendit effigiatu inferre iniuriam, is etiam disceptâ effigie non iniuriari censetur: At qui indignus Communica, fit reus, et si non intendat iniuriari Christum. Itaque specialis interior mundicies dignitasque requiritur.

AD II. Non ait Paulus, eos peccare quod non recipient; sed quod Indigne percipient, ac ita vt si non esset Corpus Domini, id est, non diudicant Corpus Domini. Deum illa Sacramentiorum interpretatio violenta S. Patribus aduersatur. Vide Bell. I. 1. c. 13.

DICO rursus ad SVASIONES. AD I. Christus est in cœlo gloriam suam manifestas; est & extra cœlum, gratiam impertiens: neque hoc extra cœlum esse est

in cœlo esse: Nec Sacramentum est in cœlo, aut contrà.

AD II. Dominus loquitur de cibis ad aléduum corpus: Vnde Dominus post resurrectionem verè comedit, nec tam secessit. Eucharistia verò sumitur ad alendam animam, non corpus: ideo corruptis speciebus esse desinit.

AD III. De pseudoprophetis id dicitur, non de Eucharistia: & suum aperatum aduertū cum illorū cōparat aduentu clanculario. Ut sol ortus ubique splendet, nec dies tamen videtur: ita Christus aperte honoratur, nec tamen sub speciebus videtur.

AD IV. Dominus loquitur de praesentia sua visibili; quali obsequium praesitit Magdalena, more humano, ad utilitatem Corporis Christi. At ibi, Ego te boscum sum. &c. præsentia inuisibili. Vt ubique debetur ei obsequium Honosat utilitatis in illa ei sola præstitum fuit. Et hanc vocat Aug. præsentiam Carnis: Dixit enim Christum adesse trifariam, per Maiestatem, aut per Prudentiam, aut per Gratiam. Et per hanc est in Sacramento.

AD V. Ascendit quoad humanam naturam; se tamen potest constitutus ibi, quando, quoties, quomodounque vult, etiam alibi, saluā suā in cœlis existentiā. Id quod Omnipotētis est.

AD VI. Aliud est Affirmatiū colligere, vt Dominus facit: Hoc palpatur &c. ergo corpus est: Aliud Negatiū: Vt Hoc non palpatur: ergo non est corpus. Falsum hoc, quia ibi est obiectum sensuum; hic non; Deo sic volēte: sicut Luc. 4. Corpus suum fecit inuisibile, quia voluit: ita & in Eucharistia.

A D VII. **C**aro SOLA non prodest quicquam sine spiritu viuificante. Ita Aug. Cyrrill. Caro autem semper est Divinitati unita: at iij de sola intelligebant. Ita nec panis prodest quicquam, solus. 2. Deinde; non tam de Carne sua, quam de Carnali corum intelligentia loquitur, ait Chrys. Theophil. Euthym. &c. Sicut & Nicodemus, Ioann. 3. carnalem cogitabat natuitatem. *Verba, quæ ego locutus sum, spiritus & vita sunt, sc. tum Significatus, tum Effectu & Veritate.* 3. Denique; ut nuda caro humana est sementia peccatorum: ita nuda Caro Christi cogitata, est sementia hæresium, olim plurium; nunc Sacmentariorum.

A D VIII. *Vbi, ait, non, Vbicunque. Sat, si Sancti sint alicubi cum Christo, et si non Vbique.* Deinde; Christus ibi promittit consortium regni; non agit de Eucharistia.

Q VÆST I O X L V I I I .

An Veritas Christi in Eucharistia doceatur Ex Consensu omnium AEtatum?

CALVINVS in vlt. admon. ad Westphalum ait: Constat Veteros omnes scriptores, qui tois quinque saeculis post Apostolos vivierunt, uno ore nobis patrocinari: sc. ad figuræ cœnaticæ figuramentum. MARTYR in prefat. contra Gardin. ad Reginam Anglie, iactat, se defendere sententiam Patrum Græcotum & Latinorum veterum de Eucharistia. PETRVS BOQVINVS lib. de Cena contra Heshus. ait, nullam esse rationem certiorē & breviorē inueniendæ Veritatis in hac causa, quam insistendo vestigiis antiquorum Patrum.

A V T O R. Boquinus verè: at pro nobis. Martyr & Caluinus effrontes thra-

sonicè ac vanè. Age, per AEtates singulas obeamus inde à Christo atque Apostolis usque hac. In Prima Centuria 1. S. Andreas Apost: ait: *Ego Deo immaculatum Agnum quotidie sacrifico. Qui cùm sit verè sacrificatus, & verè Carnes eius à populo manducata, integer perseverat & viuus.* 2. S. Ignatius epist. ad Smyr. Eucharistias & Oblationes non admittunt; quod non confitentur Eucharistiam esse Carnem Salvatoris. &c. 3. S. Dionysius Arcop. p. 3. Hierarch. c. 3. *Divinissimum Sacramentum inuocat, & adorat.*

I I. Sæculo. 1. S. Iustinus Mart. in Apolog. 2. ad Antonium Imperatorem *Non ut communem panem & potum hac sumimus; sed ut per verbum Dei incarnatus IESVS carnem & Sanguinem habuit.* &c. 2. Pius I. Papa statuit poenam, si cui quid de Eucharistia in terram decideret. Grianus de Consec. dist. 1. can. Si per neglig. 3. S. Irenæus 1. 4. hæres. c. 31. *Quomodo constabit, Panem, in quo gracie acte sunt, Corpus esse Domini, & Calicem Sanguinis eius?* &c.

I II. Sæculo. 1. Tertull. l. 2. ad vxo. *Etsi sciuerit maritus ethnicus, Panem; non illum credit esse, qui dicitur.* Idem l. de resurrect. *Caro Corpore & Sanguine Christi vescitur, ut anima de Deo saginetur.* 2. Origenes hom. 5 in diuersis. *Cum mādūcas et bibis Corpus & Sanguinem Domini, tunc Dominus sub teclum tuum ingreditur.* &c. 3. S. Cyprianus serm. de Cœna. *Panis, quem Dominus discipulis porrigebat, non Esfigie, sed Natura mutatus, omnipotentiā Verbi factus est Caro: Et sicut in persona Christi Humanitas apparebat, & latebat Diuinitas: ita Sacramento visibili ineffabiliter diuinase infundit Escentia.*

Oo 3 IV.

